

учебный процесс. Акцентировано внимание на необходимости форсирования у студентов необходимой коммуникативной способности в сферах профессионального общения в устной и письменной форме. В статье представлены такие стратегии группового обучения, как “Трехступенчатое интервью”, “Обмениваемся проблемами”, “Формулируй/ Поделись/ Слушай/ Разрабатывай”, “Подумай/Обсуди с партнером/ Обсуди с другой парой”, “Свободное письмо”, “Работа в парах: предвидение”, “Мозговой штурм”, “Чтение вслух из авторского кресла”.

Ключевые слова: практические занятия по английскому языку, интерактивные методы, короткие групповые стратегии письма и говорения, “Трехступенчатое интервью”, “Работа в парах”, “Обмениваемся мыслями”, “Свободное письмо”, “Работа в парах: предвидения”, активизация учебной деятельности, дискуссия.

КНУЗНУН Y. V. Three-stage interview and other short group strategies in pedagogical system of learning English at workshops in universities.

The article is devoted to the use of interactive methods of learning English at workshops with students. The purpose of this article – to present short group strategy that will actively involve the students’ audience in the learning process. It is emphasized attention on the necessity of speeding up imperative communicative capacities in the field of professional communication in students’ speech and writing. The article presented such group learning strategies as “Three-stage interview”, “Exchange problems”, “Formulate/Share/Listen/Develop”, “Think/ Discuss with your partner/ Discuss with another couple”, “Free writing”, “Working in pairs, prediction”, “Brainstorm”, “Reading aloud from the author chair”.

Keywords: practical English classes, interactive methods, short group strategies of writing and speaking, “Three-stage interview”, “Work in pairs”, “Exchange of views”, “Free writing”, “Work in pairs: predictions”, activation of educational process, discussion.

УДК 371.1 + 6(07)

Чирва Г. М.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ГАЛУЗІ

В статті визначено психолого-педагогічні проблеми, які стоять перед впровадженням інформаційних технологій в навчальний процес. Охарактеризовано дидактичні можливості інформаційно-комунікаційних технологій. Обґрунтовано важливість дотримання психолого-педагогічних вимог до діалогу студента з ІТ, в якому моделюється педагогічне спілкування. Описано ряд проблем, пов’язаних з комп’ютеризацією навчання у вищій школі.

Ключові слова: технологічна освіта, інформаційні технології, навчальний процес.

Інформатизація суспільства – це сьогоднішня реальність. У наші дні вирішальне значення в будь-якій галузі людської діяльності є одержання інформації, її відбір, обробка і застосування. Стрімке зростання інформаційних потоків, розвиток нових інформаційних технологій, їхні

невичерпні можливості, нетрадиційні матеріали і пристрої, невідомі раніше способи представлення і передачі інформації, комп'ютерні системи зв'язку – усе це веде до формування інформаційного суспільства і висуває свої вимоги до молодого покоління. Зміни у сучасній системі освіти включають в себе впровадження нових та перспективних технологій навчання. Отже, основний напрямок використання нових інформаційних технологій навчання базуються на можливостях сучасної комп'ютерної техніки.

Нині розроблено багато різних методик впровадження інформаційних технологій у навчальний процес, деякі з них практично використовуються в поєднанні із своїми програмними продуктами. Поряд з усім цим виникає багато запитань щодо впливу даних методик на те, як реагують студенти на такі форми навчання, як вони засвоюють матеріал при дотриманні даних технологій, на яких етапах уроку можна застосовувати комп'ютер у навчанні, якого віку учні готові до таких форм навчання, як впливає дана технологія на фізіологічні та психологічні вікові особливості студентів.

Проблема комп'ютеризації освіти торкається не тільки студентів – як суб'єкту навчання, а й викладачів – як вони володіють новими методиками. Мова йде про зміну змісту освіти, про оволодіння інформаційною культурою, під якою розуміємо одну із складових загальної культури, що по суті є вищим проявом освіченості, в тому числі й особисті якості людини, її професійна компетентність.

Виходячи з цього, висуваються високі вимоги до особистісних та професійних якостей вчителя технологій. Актуальними для нього стають внутрішня технічна культура, широка технічна ерудиція, технічний світогляд, активність, ініціативність, самостійність, прагнення до творчості та самоосвіти, висока відповідальність. Цілком очевидно, що вказані якості повинні ґрунтуватися на глибокій професійній компетентності вчителя, яка в свою чергу може бути забезпечена лише на основі формування в нього фундаментальних технічних знань та широти його підготовки. Комп'ютери і програми при цьому служать як засоби, за допомогою яких студенти повинні вміти організувати пошук інформації, необхідної для вирішення завдань з безлічі джерел (незалежно від місця їхнього розташування), планувати послідовність дій, необхідних для досягнення поставленої мети. Крім того, необхідно вміти працювати з відібраною інформацією, структурувати і систематизувати її, узагальнювати і представляти у вигляді, зрозумілому іншим людям, вміти проектувати і будувати інформаційні моделі.

Сучасна позиція провідних педагогів і психологів полягає в тому, що комп'ютер розглядається не тільки як засіб обробки інформації, але і як засіб впливу на внутрішній стан людини. Комп'ютеризація в загальному соціальному розумінні повинна зробити працю людини більш продуктивною, підвищити її творчий зміст, сприяти всебічному розвитку особистості [1; 2; 3; 4; 8].

Різного роду питання щодо підготовки майбутнього вчителя технологічної галузі, визначення змісту та структури його професійних та предметних компетентностей у різний час досліджували, Г. Абдулгалімов, Ю. Абдуразаков, І. Войтович, М. Жалдак, О. Жмуд, К. Ковальська, А. Кравцова, Л. Макаренко, Т. Петухова, Я. Сікора, Ю. Рамський, О. Співаковський, О. Спірін, С. Сурменко, С. Раков, С. Яшанов та ін.

Саме тому, **метою** нашої **статті** є визначення психолого-педагогічних проблем, які стоять перед впровадженням інформаційних технологій в навчальний процес.

Головною метою освітньої галузі “Технологія” є підготовка учнів до самостійного трудового життя в сучасному інформаційному високотехнологічному суспільстві, розвиток і виховання широко освіченої, культурної, творчої, ініціативної особистості.

Постіндустріальне суспільство характеризується різким збільшенням обсягів інформації, з яким зіштовхнулося людство наприкінці ХХ століття, появою високих технологій і швидкою зміною технологій виробництва. Як показує статистика, протягом свого трудового життя деякі люди 5-7 разів змушені змінювати напрямок своєї діяльності, і це вимагає широкої технологічної підготовки підростаючого покоління. Головним у сучасному виробництві стає робота з новою інформацією і творче, у тому числі дизайнерське, рішення виробничих задач, що постійно виникають.

Інформаційна діяльність та інформаційні технології стають невід’ємними компонентами практично усіх видів професійної діяльності. Тому в даний час перед освітою, зокрема перед технологічною, постала проблема: підготувати молодь до життя в сучасному суспільстві і професійній діяльності у високорозвиненому інформаційному середовищі, до можливості одержання подальшої освіти з використанням сучасних інформаційних технологій.

Звичайно, сьогодні навчальний процес необхідно організувати на творчій основі з використанням нових інформаційних технологій, ефективних форм і методів навчання, які забезпечують ґрунтовну трудову підготовку, високий рівень знань, умінь і навичок.

Інтеграція інформаційних технологій і навчання є одним з найважливіших завдань щодо забезпечення якості в системі освіти. Є дві однаково важливі причини для впровадження інформаційних технологій у навчання:

– учні повинні бути ознайомлені з використанням інформаційних технологій, тому що в близькому майбутньому всі робочі місця в суспільстві будуть цього вимагати;

– інформаційні технології повинні використовуватись у навчанні, щоб зробити його більш ефективним і якісним.

Так званий “інформаційний вибух”, що відбувається на наших очах в усіх сферах людської діяльності, обумовлює необхідність забезпечення тих,

хто навчається необхідним інструментарієм та технологіями для того, щоб вони мали змогу продуктивно використовувати інформаційну базу. Мультимедійні засоби, які дозволили застосовувати в програмному забезпеченні звук, графіку, анімацію, відео та звукові ефекти, а також, розповсюдження графічного інтерфейсу, в основі якого лежить концепція візуалізації, можливість здійснювати ієрархічну систему подання інформації, що базується на принципі гіпертекста, – це минулий етап розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. У наш час стало звичним впровадження нових комп'ютерних технологій в систему дидактичних засобів, пов'язаних з розвитком мережевих технологій. До інформаційного простору Інтернет надходять комп'ютерні підручники, електронні енциклопедії, предметно-орієнтовані середовища, різноманітні навчально-методичні матеріали. Інформаційний навчальний простір утворює унікальне навчальне середовище, яке все більше і більше знаходить застосування в практиці навчання. Прогресуюче збільшення обсягу і доступності освітньої інформації, яка є у Web-середовищі, на CD- і DVD-носіях, в електронних книгах та віртуальних бібліотеках, дозволяє використовувати різноманітні дані, значно розширює потенційне освітнє середовище. Телекомунікація (електронна пошта, телеконференції, зокрема аудіо- та відеоконференції) дозволяє студентам самостійно формувати свій погляд на те, що діється у світі, усвідомлювати багато явищ і досліджувати їх з різних точок зору, розвивати критичне мислення, лаконічність, логіку, творчі підходи до вирішення проблем. У комп'ютерних навчальних середовищах – мікросвітах проектується навчальна діяльність. Як приклад, можна навести розробку професором Сімуром Пейпертом навчального середовища LOGO та основоположних для нього концепцій. Однією з головних переваг системи LOGO є її відкритість, тобто можливість розширення навчального середовища, створення нових навчальних середовищ або, за виразом Пейперта, "Логосвітів". З точки зору застосування інформаційних технологій у навчальному процесі мова йде про підвищення складності програм особливо прикладного характеру, "віртуальних світів", тримірних об'єктів, поліпшення моделей комп'ютерних слайд-фільмів [7, с. 6-16].

У провідних країнах Заходу та США комп'ютери в навчальному процесі ВНЗ використовувались ще з кінця 60-х років в основному для інженерних розрахунків, наукових досліджень та аналізу. Робота щодо широкого впровадження обчислювальної техніки в навчальний процес, використання їх під час вивчення конкретних навчальних дисциплін розпочалась у цих країнах на початку 80-х років минулого століття. У теперішній час ті, хто навчається, мають можливість виконувати значну частину своєї роботи на комп'ютерах, зокрема – співпрацювати з викладачем зі спільного дослідницького процесу тощо. Викладачі виділяють більше часу для індивідуальної роботи з тими, хто навчається. Останні мають змогу проводити бібліотечний пошук у лічені хвилини, отримують завдання,

відзиви на свої роботи тощо. Керівництво ВНЗ, викладачі працюють над розробкою та впровадженням нових технологій забезпечення ефективності навчання на основі застосування комп'ютерної техніки.

Таким чином, мову необхідно вести про ефективне застосування в навчальному процесі ВНЗ сучасних ІТ. Проблемним питанням для системи вищої освіти України є інтеграція ІТ у навчальний процес ВНЗ, формування та продуктивне застосування сучасних ІТ із метою оптимізації педагогічної системи вищого закладу освіти.

А це, у свою чергу, вимагає забезпечення психолого-педагогічної обґрунтованості створення та застосування, уточнення ролі та місця тих чи інших інформаційних технологій.

Характеризуючи дидактичні можливості інформаційно-комунікаційних технологій, передусім слід звернути увагу на те, що структурована інформація, яка подається за їх допомогою, прискорює процеси сприйняття й, як наслідок, полегшує засвоєння навчального матеріалу. Доцільність впровадження нових комп'ютерних технологій у процес навчання зумовлюється тим, що вони є ефективним засобом закріплення засвоєного матеріалу й тим самим сприяють економії навчального часу.

Навчання за допомогою ІТ – це принципово новий тип навчального процесу, що вимагає нових форм і методів навчальної та навчаючої діяльності. Використання комп'ютерів змінює функції викладача: він повинен заздалегідь визначити шляхи та розробити алгоритми оптимального керівництва всім навчальним процесом й окремим заняттям у тому числі. Істотною дидактичною особливістю навчання за допомогою комп'ютерів є встановлення безпосередніх діалогів між студентом і машиною або діалогічного трикутника – студент-комп'ютер-викладач.

Такі діалоги допомагають розібратися у всіх труднощах, що виникають у процесі вивчення предмета при самостійному розв'язанні завдань, а викладачеві – спостерігати та контролювати якісний стан навчання.

Важливість дотримання психолого-педагогічних вимог до діалогу студента з комп'ютером зумовлена тим, що в цьому діалозі моделюється педагогічне спілкування, при якому, як підкреслював О. О. Леонт'єв, повинні створювати найкращі умови для розвитку мотивації учня і творчого характеру учбової діяльності, для формування особистості учня, має забезпечуватися сприятливий емоційний клімат навчання.

Специфічною вимогою до діалогу учня з комп'ютером виступає його психолого-педагогічне спрямування. Саме воно відрізняє цей діалог від усіх від усіх інших видів діалогової взаємодії людини з комп'ютером. За умови недотримання цієї вимоги експертно-навчальна система перетворюється на експертну, де моделюється діяльність не педагога, а фахівця з певної предметної галузі [5, с. 155].

Чи може техніка замінити викладача? Жодна машина не може взяти на себе роль педагога як суб'єкта педагогічного впливу, одна із найважливіших

функцій якого – керувати пізнавальною діяльністю того, хто навчається, у взаємо-опосередкованому процесі викладання – навчання. Але технічний пристрій, виступаючи засобом навчання в руках педагога, може виконувати низку його функцій, передаючи навчальну інформацію або контролюючи її засвоєння. Час, що звільнився, викладач витрачає на здійснення таких функцій педагогічної діяльності, які не під силу електроніці.

Висновки, що роблять дослідники в тих країнах, де накопичений величезний досвід комп'ютеризації, перш за все в розвинутих країнах, полягають в тому, що реальні досягнення в цій галузі не дають підстав вважати, що застосування ІКТ кардинально змінить традиційну систему навчання на кращу. Не можна просто запроваджувати комп'ютер у звичний навчальний процес і сподіватися, що він зробить революцію в освіті. Потрібно змінювати саму концепцію навчального процесу, проектувати принципово іншу технологію навчання, в якій комп'ютер органічно вписався б як новий, потужний засіб. В закордонній літературі відзначається, що засоби впровадження комп'ютера базуються на концепції освіти, основною метою якої є накопичення знань, умінь, навичок, необхідних для виконання професійних функцій в умовах індустріального виробництва. В даний час суспільство знаходиться на етапі переходу до інформаційних технологій виробництва і стара концепція освіти вже не відповідає його вимогам.

Як засіб навчання комп'ютер має такі дидактичні можливості: формування науковості навчання; інтенсифікація процесу навчання; здійснення активних методів навчання; сприяння мотиваційній стороні навчання; здійснення систематичного та об'єктивного контролю знань і вмінь студентів; звільнення викладача від чорнової роботи.

На сучасному етапі комп'ютеризації дидактичні можливості використання обчислювальної техніки пов'язують із підвищенням інтенсифікації процесу навчання, але для цього потрібно мати навчальні програми, які б відповідали високим педагогічним вимогам. Одним із ефективних засобів використання комп'ютера в навчанні є його здатність керувати навчальним процесом студентів. Він може забезпечити індивідуальне навчання, самостійну роботу, допомогти студентові у разі необхідності при розв'язуванні різноманітних задач. Студент при спілкуванні з комп'ютером відіграє роль дослідника, тому можливості комп'ютера для реалізації проблемного навчання дуже великі.

Слід також підкреслити важливу роль ІТ як технічного засобу навчання. При цьому ефективне використання комп'ютера при вивченні природничих дисциплін ґрунтується на більш повній реалізації основних дидактичних можливостей у порівнянні з традиційними формами навчання.

Використання ІТ у навчальному процесі дещо змінює функції викладача, оскільки здійснюється їх перерозподіл. При цьому машині передаються лише ті функції, з якими вона може справитися ефективніше за викладача. Програма і технічна система комп'ютера допомагають автору

програми компонувати інформацію, планувати її зміни, видавати креслення, таблиці, графіки на екран дисплея.

Розробка нових інформаційних і обчислювальних технологій призводить до суттєвих змін в розумінні особливостей пізнавальних процесів діяльності людини, свідомості й міжособистісних стосунків. Оволодіння комп'ютерною грамотністю з точки зору психології свідчить про те, що в людини формується новий вид діяльності, оскільки використовуються принципово нові засоби.

Сприйняття матеріалу при використанні ІКТ поліпшується за рахунок різних дидактичних можливостей: наочності, підкреслювання, обертання, кольорового зображення тощо. Особливість процесу викладання викликає інтерес до навчання і сприяє активізації та зосередженню уваги студентів на предметі. Цьому сприяють також діалогова форма роботи, безперервний контроль і негайне підкріплення відповіді.

Умови роботи з ІТ спонукають студентів до активної і напруженої діяльності, оскільки вони усвідомлюють можливість контролю викладачем, а також самоконтролю завдяки порівнянню та узагальненню матеріалу, що вивчається.

Процес навчання нерозривно пов'язаний з використанням креслень, графіків, діаграм, формул, що дозволяє подавати інформацію в ущільненому вигляді. Це сприяє розвитку високого рівня абстракції у студентів. Дидактичні можливості сучасних ІТ щодо зображення графічної інформації дозволяють демонстрацію конкретних предметів замінити схематичними або символічними зображеннями, використовувати наочність як спосіб абстрагування та формування проблемних ситуацій. Крім того, ІТ створюють умови для переходу на більш високий рівень інтелектуальної праці, бо чим більше автоматизується в машинних процесах діяльність людини, тим більше підвищується її психологічний рівень і вона може краще проявити свої творчі здібності. При традиційних формах навчання викладач не може враховувати всі індивідуальні особливості студентів і орієнтує навчальний процес на середнього студента з точки зору не лише його успішності, але й рівня психологічних характеристик.

Отже, узагальнюючи сказане можна зробити **висновок**, що впровадження ІТ в навчальний процес вищої школи дає можливість майбутнім спеціалістам розширювати свої можливості, спонукає до активної навчальної діяльності, є гарним засобом активізації пізнавальної діяльності, дає можливість з цікавістю вивчати будь-які предмети.

Але може виникнути і ряд проблем з комп'ютеризацією навчання у вищій школі: небажання переходу викладачів до інновацій в системі навчання; закоренілі погляди "старе надійне і краще за нове"; недостатнє забезпечення навчальними програмами; недостатня матеріальна база; з комп'ютером швидко стомлює учнів, може погано впливати на зір або навіть

призводити до розладу нервової системи; істотно обмежує можливості усного мовлення, формуючи логіку мислення на шкоду збагаченню емоційної сфери.

Використана література:

1. Апостолова Г. В. Електронна техніка і безпека розвитку дитячих здібностей / Г. В. Апостолова // Безпека життєдіяльності. – 2003. – № 10. – С. 16-18.
2. Гершунский Б. С. Компьютеризация в сфере образования: проблемы и перспективы / Б. С. Гершунский. – М. : Педагогика, 1987. – 263 с.
3. Даценко І. І. Умови праці з комп'ютером і їх оптимізація : науково-практичне видання / І. І. Даценко, Р. Д. Габович, М. Є. Йонда. – Львів, 1998. – 40 с.
4. Машбиц Е. И. Психологические основы управления деятельностью / Е. И. Машбиц. – К. : Вища школа, 1982. – 224 с.
5. Основи нових інформаційних технологій навчання : посібник для вчителів / авт. кол. ; за ред. Ю. І. Машбиця // Інститут психології ім. Г. С. Костюка АПН України. – К. : ІЗМН, 1997. – 264 с.
6. Подымова Л. С. Подготовка учителя к инновационной деятельности / Л. С. Подимова // Ч. I, II. – М.-Курск, 1995. – 170 с.
7. Полат Е. С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования : учебн. Пособие для студ. педвузов и системы повыш. Квалиф. Пед. кадров / Е. С. Полат, М. Ю. Бухаркина, М. В. Моисеева [и др.] ; под ред. Е. С. Полат. – М. : Академия, 2001. – 272 с.
8. Рубцов В. В. Логико-психологические основы использования компьютерных учебных средств в процессе обучения / В. В. Рубцов // Основы социально-генетической психологии. – М., Воронеж, 1996. – С. 236-258.

References:

1. Apostolova G. V. Elektronna tehnika i bezpeka rozvitku dityachih zdlbnostey / G. V. Apostolova // Bezpeka zhittEdIyalnostI. – 2003. – № 10. – S. 16-18.
2. Gershunskiy B. S. Kompyuterizatsiya v sfere obrazovaniya: problemyi i perspektivy / B. S. Gershunskiy. – M. : Pedagogika, 1987. – 263 s.
3. Datsenko I. I. Umovi pratsI z komp'yuterom I Yih optimIzatsIya : naukovopraktichne vidannya / I. I. Datsenko, R. D. Gabovich, M. E. Yonda. – LvIv, 1998. – 40 s.
4. Mashbits E. I. Psihologicheskie osnovyi upravleniya deyatelnostyu / E. I. Mashbits. – K. : Vischa shkola, 1982. – 224 s.
5. Osnovi novih InformatsIynih tehnologIy navchannya : posIbnik dlya vchitelIv / avt. Kol. ; za red. Yu. I. Mashbitsya // Institut psihologIYi Im. G. S. Kostyuuka APN UkraYini. – K. : IZMN, 1997. – 264 s.
6. Podyimova L. S. Podgotovka uchitelya k innovatsionnoy deyatelnosti / L. S. Podimova // Ch. I, II. – M.-Kursk, 1995. – 170 s.
7. Polat E. S. Novyye pedagogicheskie i informatsionnyie tehnologii v sisteme obrazovaniya : uchebn. Posobie dlya stud. Pedvuzov i sistemyi povyish. Kvalif. Ped. kadrov / E. S. Polat, M. Yu. Buharkina, M. V. Moiseeva [i dr.] ; pod red. E. S. Polat. – M. : Akademiya, 2001. – 272 s.
8. Rubtsov V. V. Logiko-psihologicheskie osnovyi ispolzovaniya kompyuternyih uchebnyih sredstv v protsesse obucheniya / V. V. Rubtsov // Osnovyi sotsialno-geneticheskoy psihologii. – M., Voronezh, 1996. – S. 236-258.

Чирва Г. Н. Особенности использования информационных технологий в процессе подготовки будущих учителей технологической отрасли.

В статье определены психолого-педагогические проблемы, которые стоят перед внедрением информационных технологий в учебный процесс. Охарактеризованы дидактические возможности информационно-коммуникационных технологий. Обоснована важность соблюдения психолого-педагогических требований к диалогу студента с ИТ, в котором

моделируется педагогическое общение. Описан ряд проблем, связанных с компьютеризацией обучения в высшей школе.

Ключевые слова: технологическое образование, информационные технологии, учебный процесс.

СНУРВА Н. М. Features of the use of information technologies are in the process of preparation of future teachers of technological industry.

In article are determined pedagogical problems, which stand before introducing information technology in scholastic process. Will Characterized didactic possibilities information-communication technology. Motivated importance of observance pedagogical requirements to dialogue of the student with IT, in which is prototyped pedagogical contact. The Described row of the problems, in accordance with computerization of the education in high school.

Keywords: technological education, information technologies, scholastic process.

УДК 378.016:81

Яременко-Гасюк О. О., Саченко Л. М.

ІНОЗЕМНА МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ У ТВОРЧІЙ ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТА (на матеріалах стажування у мовній школі Oxford-Klass)

Стаття розглядає питання творчого спілкування та встановлення взаємодії викладача та студента як важливий фактор організації ефективного процесу навчання іноземній мові. Кожний етап уроку чи заняття співвідноситься з фазою спілкування, якій відповідають певні дії викладача та студентів. У статті висвітлюються методичні характеристики двох типів спілкування при викладанні іноземної мови: формального та творчого. Стаття також описує важливість міжособистісних відносин між викладачем та студентами та необхідність колективної співпраці під час комунікативно-пізнавальної діяльності у процесі навчання іноземної мови.

Ключові слова: іноземна мова, творче спілкування, творча взаємодія, ефективність навчання іноземній мові, міжособистісні відносини, колективна співпраця, комунікативно-пізнавальна діяльність.

Загальновідомо, що ефективність навчального процесу багато в чому визначається вмінням викладача організувати активне спілкування зі студентами. У психолого-методичній літературі розглядаються різні питання навчальної співпраці в процесі навчання іноземним мовам (М. А. Аріян, І. Л. Бім, Є. І. Пасов, А. А. Тюков та ін.), а теоретичний і практичний досвід оптимальної організації навчального процесу за рахунок активізації професійно-особистісних якостей викладача є об'єктом ретельного вивчення.

Тому, головною метою нашого стажування у англійській мовній школі Oxford-Klass було не лише підвищення власної кваліфікації викладача